

РЕШЕНИЕ

№ 4082

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3031** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на М. И. К. от [населено място] – на длъжност старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ в сектор „Разследване“ при Първо районно управление към Столична дирекция на вътрешните работи (01 РУ-СДВР), срещу ЗАПОВЕД с рег.№ 513з-1981/10.03.2022г. за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, издадена от Директора на СДВР старши комисар К. М..

С жалбата се навеждат оплаквания за постановяване на оспорваната заповед при неспазване на установената форма, при съществено нарушение на административно-производствените правила, както и в противоречие с материалноправните разпоредби. Излагат се твърдения, че са нарушени основни принципи на административния процес, както и че не са спазени разпоредбите на чл. 26 АПК за уведомяване с цел осъществяване на правото на защита по време на провеждане на дисциплинарното производство и чл.35 АПК поради това, че не са събрани и обсъдени доказателствата по случая. На следващо място, жалбоподателят твърди, че е нарушена нормата на чл. 210, ал.1 от ЗМВР, тъй като в оспорваната заповед липсва конкретност и не е посочена фактичката обстановка –няма конкретните действия или бездействия, с които е нарушил служебната дисциплина. Твърди, че не е запознат със заповедта за разпореждане на проверка по реда на чл.205, ал.2 ЗМВР, както и за правото му да бъде подпомогнат в дисциплинарното

производство от друг служител на МВР и да прави възражения. Излага съображения за нарушения на чл.16 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (Инструкция № 8121з-877/2021 г.) и на чл.59, ал.2, т.4 АПК, поради неяснота на вмененото нарушение на служебната дисциплина, които съществено нарушавали правото му на защита. По съществото твърди, че на 25.02.2022г., като втори дежурен разследващ полицай, прекият му началник Е. С. го уведомила, че в районното управление има четирима свидетели, които следва да бъдат разпитани по започнало досъдебно производство по реда на чл.212, ал.2 от НПК. След приключване на четирите разпита пристъпил към изготвяне на уведомление към Софийска районна прокуратура за образуване на досъдебното производство за осъществен състав на престъпление по чл.212, ал.2 от НПК, като работата по оформяне на уведомлението до СРП приключило към 19:00 часа. Материалите по уведомлението оставил в оперативната част за да бъдат докладвани на 26.02.2022 г. от дежурен разследващ полицай на дежурен прокурор при СГП. Жалбоподателят твърди, че всички действия са се извършили в законоустановения срок за доклад по чл.212, ал.3 от НПК, а именно: незабавно, но не по-късно от 24 часа от образуване на досъдебното производство. В жалбата са наведени твърдения, че за образуваното дисциплинарното производство наказаното лице разбрал за първи път при предявяването на покана с рег.№ 513р-20326/07.03.2022 г. (л.29) едва на 10.03.2022г. когато след връщането му от платен годишен отпуск бил извикан в сградата на СДВР, като след разписване на поканата били връчени и справка рег.№ 513р-19524/04.03.2022 г. (л.258), както и материалите по проверка по заповед №5133-1668/28.02.2022 г. (л.34), изменена и допълнена със Заповед №513з-1746/02.03.2022 г.(л.40) Твърди, че по този начин му е нарушено правото на защита, съгласно чл.34, ал.2, вр.ал.1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР. Подчертава, че е следвало да бъде поканен да се запознае с цитираната справка като му се даде подходящ срок да си организира и упълномощи подпомагащо лице в защитата, като едва след това е следвало да му бъде връчена поканата за даване на писмени обяснения или възражения до дисциплинарнонаказващия орган. На следващо място се заявява, че от издадената заповед за налагане на дисциплинарно наказание не става ясно за какво точно нарушение му е наложено наказание, тъй като в заповедта били посочени само общи разпоредби, които се твърди, че били нарушени, но не и ясно и конкретно в какво се състои самото нарушение. Твърди се също така, че административнонаказващия орган не е спазил разпоредбата на чл.26, ал.2, т.3 от Инструкция № 8121з877/06.07.2021 г. като не е извършил проверка на обстоятелствата дали са спазени административнопроизводствените правила преди налагане на наказанието, като в подкрепа на твърденията си, жалбоподателя заявява, че проверяващата комисия установила, че материалите по досъдебното производство 2553МК 352/25.02.2022 г. по описа на 01 РУ-СДВР били докладвани в законоустановения срок по чл.212, ал.3 от НПК, а именно не по-късно от 24 часа от образуване на делото. С оглед изложеното - оспорващият моли заповедта, с която е наложено дисциплинарното наказание, да бъде отменена като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът –началник на СДВР, чрез процесуален представител – юрк. И., оспорва жалбата като неоснователна. Твърди се, че от представените писмени

доказателства, безспорно било установено извършеното от жалбоподателя дисциплинарно нарушение, същата била достатъчно мотивирана и от нейното съдържание се установява извършеното нарушение. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК на 17.03.2022 г., поради което е процесуално допустима и следва да се разгледа относно нейната основателност.

Предмет на оспорване е Заповед №513з-1981 от 10.03.2022 г., с която на основание чл.200, ал.2, т.11 от ЗМВР на жалбоподателя К. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца за извършено дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР.

Със Заповед № 513з-1658 от 28.02.2022 г. (л.34) на директора на СДВР на основание чл.205, ал.2 ЗМВР е разпоредена проверка на данните от справка рег. № 225р-7678 от 28.02.2022 г. (л.38) по описа на 01 РУ-СДВР. Според справката, цитирана в заповедта, на 25.02.2022 г., около 15:00 часа, било установено непълнолетното лице Н.С.Г., което с черен маркер изписвало букви на латиница върху Паметника на Съветската армия, като на място присъствали и непълнолетните Р.А.Д. и М.Б.Р. Намирацията се на място екип на ПП 170 при 01 РУ –СДВР докладвал на ОДЧ при 01 РУ-СДВР. За изясняване на случая непълнолетните Р.А.Д. и М.Б.Р. били транспортирани до РУ от АП 220 със служебния автомобил, а Н.С.Г. бил задържан със заповед по чл.72 ЗМВР и по случая било образувано досъдебно производство (ДП). Непълнолетните Р.А.Д. и М.Б.Р. били разпитани в качеството им на свидетели по ДП, като на разпитите им присъствал инспектор Ив. Д. – в качеството му на полицейски служител за работа с деца от Детска педагогическа стая при 01 РУ-СДВР. На децата било предоставено право и възможност да се обалят на родителите си, при което непълнолетната Р.А.Д. се свързала с майка си, а напълнолетният М.Б.Р. отказал.

Според обяснение рег. № 513р-19307/03.03.2022 г. (л.102) на М. И. К., на 25.02.2022 г. същият следвало да разпита установени свидетели във връзка с извършено описаното по-горе хулиганство. Свидетелите били непълнолетни лица и били поканени от служители на място да се явят в 01 РУ-СДВР. Установил униформените служители, заедно със самия извършител и двамата свидетели. Униформените служители потвърдили, че лично са видели задържания извършител да драска с маркер по фасадата на Паметника на Съветската армия, като свидетелите Д. и Р. стоели и гледали от близо отстрани. Д. и Р. пожелали да дадат показания в 01 РУ-СДВР, поради което полицейските служители ги транспортирали със служебен автомобил с оглед бързо приключване на ПСД с лицата, предвид факта, че са непълнолетни, както и изразеното тяхно желание. К. веднага пристъпил към разпити, първо на Д., после и на Р., като преди това провел с тях разговор съгласно разпоредбите на НПК. Лично помолил Д. да се обади на майка си и след разпита я съпроводил до приемната за граждани, където да изчака идването на родителя. Лично уведомил Р., че има право и възможност да се обади на родител, но същият заявил, че живее на близо и ще се прибере сам. Децата не били предадени с протокол на родител, поради липса на правно основание за това, конкретно в Инструкция № 8121з-1008 от 16 декември 2014г. за организацията и реда за съпровождане на малолетни и непълнолетни лица от полицейските органи на МВР. Отделно, същите се били явили доброволно и по тяхно

желание в 01 РУ-СДВР, в качеството им на свидетели по смисъла на НПК.

Непълнолетното лице Н. Г. бил задържан по реда на ЗМВР за срок до 24 часа, считано от 15:00 часа на 25.02.2022 г., като извършител на деянието по чл.325, ал.1 от НК, установен на местопроизшествието.

След приключване на оперативно-издирвателните мероприятия и извършените разпити на свидетели, на 25.02.2022г. разследващ полицай М.К. изготвил уведомително писмо до СРП-03 отдел (л.45) за образувано досъдебно производство, като видно от резолюция поставена на уведомлението, става ясно, че дежурния прокурор в СРП е уведомен на 26.02.2022 г., когато са докладвани и материалите по разследването. Задържаното непълнолетно лице е освободено на 26.02.2022г. в 10:02 часа.

Комисията, определена със Заповед № 513з-1658/28.02.2022 г. (л.34), изменена със Заповед № 513з-1746/02.03.2022 г. (л.40) на директора на СДВР, изготвила Справка рег. № 513р-19524 от 04.03.2022 г. (л.258), в която са направени следните констатации (л.272): Действията по разследването, извършени от разследващ полицай М. К., в т.ч. и разпитите на свидетелите приключили на 25.02.2022 г. в 18:15 часа, като непълнолетния Н. Г. бил задържан по реда на ЗМВР за срок от 24 часа, считано от 15:00 часа на 25.02.2022 г., като извършител на деянието по чл.325, ал.1 от НК, установен на местопроизшествието. На 25.02.2022 г., отношение спрямо задържаното непълнолетно лице не било взето от разследващия орган, а същия е оставен задържан в помещение на 01 РУ-СДВР до 26.02.2022г.. Комисията е приела, че по този начин не била спазена разпоредбата на чл.212, ал.3 от НПК, а именно разследващия орган да уведоми незабавно прокурора за образуваното разследване. Материалите по делото били докладвани и СРП била уведомена за случая на 26.02.2022 г. от новия дежурен разследващ полицай, който освободил задържаното лице на 26.02.2022 г. в 10:02 ч. Комисията констатирала също, че при извършване на действията по разследването по образуваното досъдебно производство не били извършени процесуални нарушения и били спазени разпоредбите на НПК, с изключение на разпоредбата на чл.212, ал.3 от НПК за незабавното уведомяване на прокурора за образуваното разследване и респективно вземане на отношение спрямо задържаното непълнолетно лице от разследващ полицай М. К..

Комисията направила следните изводи по т.7 (л.293): приема за безспорно доказано неправомерно поведение от страна на разследващ орган от 01 РУ-СДВР по досъдебно производство № 352/2022 по описа на 01 РУ-СДВР, пр.пр.3220/2022 по описа на СГП, старши разследващ полицай М. И. К., констатирайки, че същият не е изпълнил частично служебните си задължения, като не е уведомил незабавно СРП за образуваното наказателно производство на задържано непълнолетно лице, като с това си поведение не е изпълнил задължението си на разследващ орган по чл.212, ал.3 от НПК. Предложението на комисията (л.295) е спрямо инспектор М. К. на основание чл.200, ал.1, т.11 да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Не е спорно също така, видно от кадрова справка (л.120), че до момента К. има две наложени дисциплинарни наказания, заличени по чл.213 от ЗМВР и е награждаван 4 пъти с "писмени похвали".

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място заповедта е издадена от компетентен орган – Директора на СДВР във връзка с чл.204, т.3 от ЗМВР, посочен и в самата заповед.

Относно процесуалната законосъобразност на производството –не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения. Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 513з-1658 от 28.02.2022г. на директора на СДВР, издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР във връзка с данните от справка № 513р-19524/04.03.2022 г. Върху представеното по делото копие от заповедта по чл.205, ал.2 ЗМВР и отбелязано, че лицето М. К. се е запознал със същата на 16.03.2022 г. .

Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 210, ал.1 от ЗМВР. Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че в заповедта липсва описание на вмененото му задължение, което същият е нарушил и което съставлява дисциплинарно нарушение под формата на бездействие. В акта дословно е цитирана сочената за нарушена разпоредба на чл. 212, ал.3 от НПК, съгласно която разследващия орган уведомява незабавно прокурора за образуваното разследване, като е пояснено, че материалите по разследването са докладвани и е уведомена СРП за случая на 26.02.2022 г. от новия дежурен разследващ полицай.

Допълнено е също така, че това представлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР – неизпълнение на службни задължения, както и неизпълнение на вменените му задължения в специфичната длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност „старши разследващ полицай“, като „Провежда разследване на престъпления от общ характер по реда на НПК в предвидените процесуални срокове“ и други задължения, подробно описани в административния акт. Видно е, че е изпълнено изискването на чл. 210, ал. 1 ЗМВР да бъде посочено в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание изпълнителното деяние, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и разпоредбите, които са нарушени. Деянието е конкретно индивидуализирано с времето на извършването му, като са посочени и доказателствата, чрез които е установено. С оглед на това се явяват изцяло неоснователни възраженията в жалбата, че нарушението не е достатъчно ясно и конкретно описано, поради което е засегнато правото на защита на жалбоподателя по този въпрос.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 513з-1658/28.02.2022г. на л.34, изменена със Заповед №513з-1746/02.03.2022 г. (л.40), с която е назначена комисия за извършване на проверка. Следва да се посочи, че това изискване не е абсолютно при налагане на дисциплинарно наказание от процесния вид – порицание, съгласно нормата на чл. 208 ЗМВР.

Спазени са преклузивните срокове за налагане на дисциплинарното наказание, установени с разпоредбата на чл. 195, ал. 1 ЗМВР - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нарушението се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя (чл. 196, ал. 1 ЗМВР). Такова установяване съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 2 ЗМВР е възможно, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая това е моментът на издаване на Справка рег. № 513р-19524/04.03.2022 г. относно извършена проверка съгласно Заповед № 513з-1658/28.02.2022 г. (л.34), изменена със Заповед 513з-1746/02.03.2022 г.(л.40), по изнесени данни за извършени дисциплинарни нарушения от служители на 01 РУ-СДВР на дисциплинарно разследващата комисия, приета от дисциплинарно наказващия орган на същата дата, видно от отбелязване с

подпис и, с която справка наказаното лице е отбелязал собственоръчно, че се е запознал с нея и с материалите от проверката на 10.03.2022 г.

В справката, по отношение на нарушението е изложена подробна фактическа обстановка, съдържаща обстоятелствено описание на извършеното деяние с посочване на конкретното време. Описани са също така материалите, въз основа на които са направени констатации за извършеното нарушение от страна на жалбоподателя, което е вторично и се изразява в бездействие – неизпълнение на задължението за незабавно уведомяване на СРП за образувано наказателно производство и задържано непълнолетно лице. С оглед на това в справката се съдържа цялата необходима информация, за да направи дисциплинарно наказващият орган анализ относно това извършено ли е дисциплинарно нарушение и кой е неговият извършител. С оглед изложеното - СЪДЪТ приема, че нарушението е открито по смисъла чл. 195, ал. 1, вр. чл. 196, ал. 2 ЗМВР на 28.02.2022г., когато при Директора на СДВР е постъпила Справка № 225р-7678/28.02.2022 г.(л.38) и същият е положил резолюция "Заповед за проверка" върху нея. Оспорената заповед е издадена на 10.03.2022г., тоест в двумесечния срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР. Спазен е и едногодишният срок от извършване на нарушението, считано от 18.10.2020г., съответно 19.10.2020г.

Изпълнени са изискванията на чл. 205 и сл. за провеждане на дисциплинарното производство и за осигуряване на участието на дисциплинарно наказаното лице с цел осъществяване на правото му на защита. В тази връзка с Покана рег.№ 513р-20326 от 07.03.2022г. на л.29 К. е поканен да даде писмени обяснения по случая, в която покана е дадено подробно и ясно изложение на вмененото му нарушение, ведно със словесно описание на същото, на обстоятелствата – време и място, при които е извършено, както и правната му квалификация. На същата дата, в обяснения с рег.№ 513р-21539 (л.300) К. е заявил, че „за момента няма да дава обяснения или възражения“.

С оглед на това се явяват неоснователни възраженията, че К. не е уведомен за започналото производство по издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Позоваването на чл. 26 от АПК в случая е неотносимо, тъй като за дисциплинарните производства по ЗМВР са уредени специални правила, които дерогират общите, а освен това тяхната цел – гарантиране правото на защита на лицето, е еднаква, но за осъществяването ѝ е предвиден различен ред, който освен това по ЗМВР гарантира в по-голяма степен защитата на лицето. Спазена е процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР с връчване на служителю на покана рег. № 513р-20326/07.03.2022 г. и приемане от страна на ДНО с резолюция по чл.27, ал.3 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. на писмените му обяснения рег. № 513р-21539/10.03.2022 г.

Съдът намира, че административнонаказващия орган не е допуснал нарушение на [чл.206, ал.1 и ал.2 от ЗМВР](#). В заповедта е посочено, че на 07.03.2022 г. е отправена покана до жалбоподателя за обяснения, връчена на К. на 10.03.2022 г., и че на същия ден такива са дадени под формата на сведение, в което заявява, че няма да представя обяснения или възражения. В преписката са приложени: покана до жалбоподателя за обяснения от административно-разследващия орган и сведения от жалбоподателя до комисията, извършваща проверка. Възраженията на жалбоподателя, че му е нарушено правото на защита при дисциплинарното санкциониране са неоснователни. На следващо място вмененото нарушение е безспорно доказано. Следва да се има предвид, че както в Справката от проверката за извършени дисциплинарни нарушения, така и в самата Заповед за налагане на дисциплинарно наказание се казва, че при извършването на действията по разследването, К. извършил нарушение на чл.212, ал.3 от НПК, като не е уведомил „незабавно“ прокурор от СРП за образуването на разследване. Разпоредбата на чл.212, ал.3 от НПК предвижда, че разследващият орган, уведомява прокурора незабавно, но не по-късно от 24 часа. Видно от представените по делото доказателства, което дори и самият жалбоподател не само не оспорва, но и в жалбата го потвърждава е, че след приключване работата по досъдебното производство материалите по делото **К. е оставил в оперативната дежурна част, вместо незабавно да ги сведе до знанието на дежурния прокурор**. Последните са били предадени на дежурен прокурор едва на другия ден 26.02.2022 г. и то от друг разследващ полицай. Съответно след това и задържаното непълнолетно лице е освободено. Следователно – наказаното лице не само не е съобразило първото изискване за незабавно уведомяване, но и последващото за уведомяване до 24 часа. Целта на разпоредбата на чл.212, ал.3 от НПК следва да се разгледа в контекста на изключението, което е –а именно, когато производството е образувано не по стандартния начин чрез постановление на прокурора, а от конкретно действие на разследващия орган –са разписани съответните гаранции за уведомяване. Незабавността да се извърши съответното процесуално действие прави изключението възможно, но при поставените рамки- и незабавно уведомяване на прокурора или не по-късно до 24 часа. Последният надзирава и отговаря за досъдебното производство и в тази връзка

разполага със специфични функции, които ако не е уведомен, че има образувано производство по чл.212, ал.2 от НПК - не може да осъществи. В тази връзка са правомощията му разписани по чл.196 НПК. Напр. по чл.196, ал.1 т.1 НПК -контролира непрекъснато хода на разследването, като проучва и проверява всички материали по делото; т.4 остранява разследващия, ако е допуснал нарушения, т.5 изземва делото от разследващия и го предава на друг, по чл.197 дава указания на разследващия, които са задължителни.

Целта на закона и съответно на наказанието не е превратно упражнена с процесната заповед. Наказаното лице не е изпълнило задължението си разписано в НПК, което е дисциплинарно нарушение. В действителност има вътрешни правила за организацията и реда за осъществяване на дежурство л.322, които не регламентират отношенията между няколко дужерни, като дори да имаше изричен регламент - то същия не може да игнорира прякото задължение, което следва от чл.212, ал.3 от НПК за уведомяване на прокурора незабавно, но не по-късно от 24 часа. Последвият разследващ, който макар и да е извършил определено, /но не всичките/, процесуално действие е именно оспорващият и върху него е легнало задължението по чл.212,ал.3 от НПК. Няма причина да не го изпълни предвид на факта, че е подготвил преписката. Да не го осъществи и да го остави на друг, за следващия ден, е поведение, което е основание за реализиране на дисциплинарната отговорност. Особено в случая, когато се касае за непълнолетно лице, като цяло за които лица с оглед уязвимия им статут са предвидени редица закрилящи норми.

С оглед изложеното СЪДЪТ намира за неоснователна жалбата М. И. К. от [населено място] – на длъжност старши разследващ полицаи в група „Разследване на криминални престъпления“ в сектор „Разследване“ при 01 РУ-СДВР срещу Заповед с рег.№ 513з-1981/10.03.2022г. за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, издадена от Директор на СДВР старши комисар К. М..

Правилно е наложено наказание порицание за минимални срок от 6 месеца, което е и справедливо наказание.

Следователно жалбата на М. К. е неоснователна и следва да се отхвърли ведно с последиците – по ЗПП и чл.26 от съответната наредба - юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв..

Водим от горното СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. И. К. от [населено място] срещу ЗАПОВЕД с рег.№ 513з-1981/10.03.2022г. за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, издадена от Директорът на СДВР старши комисар К. М..

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок чрез АССГ пред ВАС от съобщаването му. Преписи на страните.

СЪДИЯ: